

Brahli Draudses Wehjunesis

Bās Latv. ew. Brahlī draudses laikraksts

Aboneschanaš maksā ar pēcuhīšanu par gadu Ls 2.50, par 1/2 gadu Ls 1.30. Bez pēcuhīšanaš par gadu Ls 2.— par 1/2 gadu Ls 1.20. Atkrišķīgs numurs maksā 20 sant. Visi suhtijumi adresējami "Beedribai" „Latv. Ew. Brahlī Draudse" Rīgā, Kāleju eelā 8, of 1. Tēlotoshs rehkins pastā Nr. 1567.

Nr. 6.

Junijs.

1934. g.

Sirsniigs ūweizeens un deewpalihga wehlejums jaunajai waldibai.

Jannas waldibas loekli ministru prezidenta kabinetā. — No kreisās: eelschl. min. W. Gulbis, aiz viņa valstskanzleris dir. D. Rudstis, tāhlat teesl. min. H. Kosīts, iegūht. min. prof. Dr. E. Adamowitsch, kara min. g.m. J. Balodis, min. presidents K. Ulmanis, min. presid. beedz M. Stajeneeks, aiz viņa satiksmes min. V. Čiubergs, taut. labklājs. min. W. Rumbulis, finanšu min. E. Ģelis un jem. min. J. Kauliņš.

Labu deenu, meeru, weselibu
Wiešem no sēds wehlejam.
Lai tam kungam mehā ar weenteesibu
Wifur pakal staigajam.

Lai tas Tehvs mums schēligs ir sā behrneem,
Lai tas Dehls muhs īveisti ar sēbspreekiem.
Lai tas Svehtais Gars muhs kopī.
Deewš tad no mums ūlawets top.

Ehrgla spehks.

„Woj tu to nesini, waj tu to neesi
dsirdejis? Muhschigis Deews ir tas
Kui gis, kas fenes galus radjis; winsch
nepeeluhst — un nenogurst, wina prahs
ir neisprotams. Winsch peefususcheem
bod spehku un wairo stiprumu nepeh-
zigeem. Jaunee peekusis un nogurs un
jauneksi kritis; bet kas us to
Kungu pataujas, dabus jaunu spehku;
tee stress us augschu ar spa brneem lä
ehrgli, tee tezes un nepeelusis, tee staigas
un nenogurs.“ Jes. 40, 28.—31.

Klausotees schais praweescha wahrdos
un tos pahrdomajot, pazetas muhsu preek-
schä dsihwe, kura dsihwojam un parahdas
tas pretejäss pufes, kahdas wina nowehro-
jam. Tas ir jauniba un vezums, weseliba
un slimiba, nabadsiba un bagatiba u. t. t.
No wisa schi mehs redsam, ka schis pre-
tejäss daschadas pufes newar saprast weena
otru, ka tas weena otrai ir ka fwechias.
Jauniba newar saprast — vezuma. Ta
newar eedomatees, ka war lä gurdeni, ne-
spehzigi staigat us speelischa atspeeschotes,
ka war tik smagi nophuhstees. Un wina
leekas tad, ka ta nekad, nekad nebuhs tahda
weza un newariga. Tapat weselais slimio
nezaprot un bagatais truhzigo. Tas ir di-
was daschadas pasaules, kuräss tee dsihwo.

Un tomehr war gadites weens brihdis,
kad tee, kas tik tahlu weens otram bija,
— stahw peepeschi blakus un nes weenu
nastu. War nahtl nelaimes brihdis un
jaunais spehka pilnais ir kluvis libdigs
firmgalwim — wahrgs un tahds, kas pats
palibdibus gaida, kas pats atbalstas slimis-
bas gulta us spilweneem un smagi, gruhti
nophuhchais. Un tad mehs redsam,zik nee-
zigs bijis wiss tas spehks, ko nesam sawas
logekkos, redsam, zik isnihziga un newehrli-
ga bijusi wisa bagatiba kiehls un schkuhn-
os. Mehs redsam tad, zik ahtri weenä
brihdi fabruzis un pasudis wiss tas, us
ko likam sawas zeribas, kas islikas mumus
wisa dsihwes droschums un pamats, us
kura stahwam. Mehs esam tad nelaimgi,
ismifuschi, palikuschi bes padoma un kriktam
daudfreis ari paschi, pasuhdam un fabruh-
lam paschi libds.

Par scho muhsu laizigo dsihwes nibzibu
runä ari praveetis Jesaja nolaistos wahr-
dos. Winsch sala — jaunee kritis . . .

Praveetis domä to par leelajeem weh-
stures notikumeem, par judu tautas litskeni.
Winsch domä par to, kad kara wehtrs
plosas un zilwelki newar sawu dsihwibui

laujas laukä pasargat, ja nestahn tur klah
wisspehzigais Deews. Bet winsch nedomä
tikai par to, tikai ka scho ahrejo waru
preeschä zilwets nesphezhigs un lä rotalas
leetina. Winsch domä ari te par garigu
fabrukumu, no kura newar pasargat jauni-
bas spehks un stiprums. Praveetis Jesaja
runä pac to, ka dsihwes gruhtajos brih-
schos, pahraudijumu laikos wajaga kahda
zita spehka. Tas ir spehks, kure smelani
no Deewa, no sawas religijas un tizibas
dsitumeem. „Kas us to Kungu weenmehr
zerës, — tee dabus jaunu spehku.“ Tee
lidos — — —, saka praw. Jes. Tee buhs
stipri, wareni ehrgli, kas sawas dsihwes
namu buhs zehluschi us Deewa spehka pa-
mata. Tee buhs dsihwes wehträs un
breesmäs stipri, kas pahri par wiss saftatis
Deewa roku un wina wadibü. Tee sapratis,
ka ari wina dsihwe un litsken ar preekeem
un behdäm stahw Deewa — debefu tehwa
wadibä un pratik semotees, lä behrni,
wina gribas preeschä. Tee redses, ka tas,
ko redsam schai pasaule, ko dsirdam un
taustam, ka tas ween wehl naw wiss —
naw augstakais un labakais, kas laimi war
nest un apmeerinajumu. Wini sinas, ka
ir bes schi kahda augstala pasaule, kahda
gariga dsihwe, kura wiss wehrtajumi ir zi-
tadi. Tapehz tee gruhtos brihschos un
behdas mahzës isrunat behrna padewibä
un teikt wahrdus — „Taws prahs lai
noteek, debefu Tehws!“ Wadi mani, ka
taws labais un gudrais prahs to grib.
Lai ari tas buhtu gaur behdäm un gruh-
tumeem, — es tizu un sinu, ka tomehr
tu mani ar to turwini sew, jo Tu labaki
sini, ka wajaga man. Tapehz ar neismi-
feschos gruhtibä, bet tijeschu un palauschos
us Tevi. Ja ari wiss man justu, kas
mihlsch un dahrgs leekas, tad paleez wehl
tomehr Tu — mans tehws un waditajz.“

Par tahdeem zilwekeem runä praveetis,
— par zilwelsem, kas sawu stiprumu un

droščumu atraduschi Deewā. Tos wiñch nosauz par ehrgleemi, kas lido un nepeekuhst, — zelſees un nekratīs. Jo ehglis putnu walsti ir kas leelakais un spehzigakais radijums, kas lido pahri kalnu augstu-meem, juheras dſitumeem, apſinadamees ſawu ſpeku.

Un ſtatotees zilwelku dſihwē, mehs redsam, ka ſhee ſtipree ehrki war buht taſni tee, kas meeſas tee wahjee un ſlimee. Tee war ari buht tees, kas gadeem ilgi gul ſlimibas gultās, kas wiſu muhſchu zibnas ar truhluu un behdāni. Bet wiſu fejās nekad nāw kurneſchanas, nāw ruhktuma un pahrmetuma pret teem, kam labaki klahjas, kas weſeli un ſtipri. No wiſu azim pluhest ſawads meers un laimiba. Un kad mehs ſtahwam pee wiſu gultām, tad leelas, ka wiſi nemas nezeſtu, ka teem nemas neſah-petu. Un ir tad tā, ka mehs weſele un ſpehzigee no wineem ſtiprumu ſmelam, ka no ſchim gultām paſchi aifejam bagatali un laimigali ſawas dwehſelēs.

Dſihwē atrobas ari taħdi zilwelki, kuros mahjo abi ſhee ſpehki — weſelaſ meefas ſpehks un leelaſ garigais ſtiprumas, kas ir bagati mantā un garā. Tee weiz paſaulē leelus, warenus darbus; wiſu, ko Deewas teem ir dewis, tee iſleeto winam par godu, wiſa ſlawas un walſibas zelſchanai. Tee neaprof ſawus podus ſemē, bet pawairo tos bagatigeem augleem. Tee ir tee tſchalkee un labee falpi, par kureem rūnd Jezus.

Un raugotees us latvju tautu — ari tur mehs redsam dauds ſchī ehrgla ſpehla. Ar taħdu aifrautibu un dſimtenes miheftibu gahja zibnas latvju dehli, atbrihwojot ſawu ſemi. Labi tas ir un preeks par to. Mehs ſinam, ka dſimtenes miheftibā paſtahwedami, iſkopſim ſawas druwas un dahrfa weetas, bet ſinam ari to, ka druwas newilnos un dahrſi neleekfees ſmagos aug-los, ja debefu Tehws nejuhtis laila ſauli un leet, ja nepeeschklirs ſawu ſwehtibu.

Wiſu to pahrdomajot, waram mehs iſ-just weenu wehleſchanos, atraſt weenu mah-ziбу — mellek ſtipruru. Kas ſtaro no wiſ-ſpehzigā Deewa waiga. Scho garigo ſtiprumu ſarveenojot ar meeſigo ſpehku, — wareſim weilt leelus darbus un dſihwot ſkaiftu dſihwi. Kad buhſim mehs là ehrgli,

kas zelſees un nepeekufis. Kad muhſu mihtā dſimtenē ne tikai druwas wilnos bagatos auglos, bet wiſa ſauto buhſ ſtipra un werena meeſa un garā. Muhſu dehli ſtahwēs kā oſoli ahrejo notikumu wehtrās; bet ari garigās aukās buhſ ſtipri oſou, kas ſawā aifwehjā ſargās muhſu ſemi un muhſu dwehſeli. Wehſture weenmehr mums rabi-djuſi to, ka tautas tit ilgi ſtipras, kamehr tās atſiħst Deewa un religiju; welti ir brunootees ſchlehpream un wairogeem ween — ir jaeet bojā reis, paſcheem ſerī ſabruh-kot un janofliħk greħku purwā, ja truhħt garigā ſpehla. Neaismirħiſim tapehż tos awotus, no kureem ſmelam ſamus garigos ſpehkus. Neaismirħiſim muhſu deewnamus un wiſas luħgħanās weetinas. Nahħsim pehž nedelas darbeem nenogurufchi ſchurp un mellesim wiſus ſew ehrgla ſpehkus. Nahħsim ſchurp un klaifiſim tās mahzibas, kuras mums attaħha Jezus, jo wiñch ir-tas ſpehks. Uſnemſim tās ſewi un pada-rifim tās par to ſpehlu, kas liħdſibā teek ſaults par ehrgla ſpehlu un eefin tad dſih-wē un darbā. Un tad ar taħdu pahrwei-dotu firbi miħlesim ſawu darbu, ſawu tautu un wiſus libħażiwlus. Dreeza ſimees ar ſchahdu firbi un neħiſim ari gruhtibas, kad Deewas wiſas mums uſlits. Taħda weh-leſchanas un mahziba iſtreed no praveesha Jef. wahrdeem, un Deewas lai palihds mums wiſu peepildit, lai ſwehti muhſu labas wehleſchanas un apnemſchanas iſwest dſihwē un darbā. Wiſu muhſu latvju tautas luħgħanā un atſiħħana lai weenmehr buhtu iſteikta dſeeſmina:

Debeſteptit, tawa roka,

Wada tautu liktenus :

Warenos pee ſemē ſola,

Saulē eezel fehrdeenus.

Tu mums dſehsi kara leefmas,

Tew ſkan muhſu ſlawas dſeeſmas.

Tew par godu lai pliħvo ſtaħts

Latvju karogs ſarkanbalts.

Deewin, Latvijai kad ſemi

Deenas baltas, nebaltas,

Sargi muhſu teħwu ſemi,

Lai no tewiſ ſeħkalbās,

Wiſs, ko dari augsta warā,

Noteek tawa teħwa garā.

Kad mums juhtams klaht tu pats,

Orosħs un gaixħs tad dſihwē ſlats.

Tu droschums mans.

Meld.: Jes neatstahj.

Tu droschums mans!

Us tewi azis zefu,

No tawas dsidras akas spehku smetu.

Lai spehku suhd, lai astlan kapu swans,

Tu droschums mans,

Tu droschums mans!

Tu droschums mans,

Rad trafo behdu juhra,

Rad asaras rit semes gaita fuhrâ

Man sawu fisi pañneids, Labais Gans.

Tu droschums mans,

Tu droschums mans!

Tu droschums mans,

Rad faule migla tihta,

Rad baiga nakti nefagaidu rihta,

Klihst tawu azu kwehlê tumshais twans.

Tu droschums mans,

Tu droschums mans!

Mans meers.

Meld.: Kas Deewam debesis kauj waldit.

Naw meera man, kur winsch naw klahtu,
 Naw laimes, kur winsch garâm eet.
 Schis semes roses welsde prahlu,
 Bet dwehfelei tas welti seed.
 Tai laime, preeks un tehwija
 Tik Kristus krusta paehnâ.

Pee svehta krusta galwu speeschu,
 Us augschu azis pazekas:
 Ali, zik tas mas, ko es sche zeeschu,
 Al, zik tas daudz, ko zeetis tas.
 Ram serafimi flamu dseed,
 Pa tumschu nahwes leju eet.

Ja sîrds scho Kristus prahlu wehro,
 Tad salbas juhmas dwehflê pluhst.
 Winsch krustu nes, winsch zeesch un sehro,
 Lai mani asru strauti schuhst,
 Lai meers naht manai dwehfelei,
 Winsch sawas dahrgas afnis lej.

Kas isteit spehi scho mihlestibu,
 Kas winas dselmes issmelt prot?
 Tik weenu sinu: patezibu
 Dew gribu muhschu muhscham dot.
 Libds kapmalai lai dseesma skan:
 Zik leels, zik dahrgs, zik mihsch tu man.

Juhs dabuseet spehku . . .

Ap. darbi 1, 8.

Katram wajaga spehka, katris alkst pehz spehka. Katram peeder apsolishanas. Bet katram tomehr naw apsolitalis spehks un jahibstas, ka daudseem tas nelak nebuhs. Daudsi no mumâ, warbuht, muhscha galâ atskatifees atpakał ar fah-pigu pasaudetas zihnas fajuhtu. Naw gruhti redset, kur waina; naw wina ari tahlu meslejama. Mumâ tamdehs naw spehka, ka mehs negribam makhat prasito zenu.

Par wisu jamaksa. Tahds ir dseissä likumâ, kas walda wisas dshwes nosareß. Lai fautko sanemu, jums fautkas jadod. Ne katrefis schis fautkas ir nauda. Bet apmainat janoteek. Ja es gribu mahju

waj zepuri, man jadod pretim nolihgtâ sumâ. Tikpat noteitki schis likumâ walda ari prahlu pañaulê. Ja kahds jauns zil-wels wehlas eeguht wingrinatu prahlu un dauds sinashanas, tam wißpîrms ja-seedo laiks, tad zeeschha peelitschandas un nopeetns darbs. Schis likumâ naw mafak nosihmigâ garigâ pañaulê. Ja wehla-meess nahtsakarâ ari garigo pañauli, mumâ japatodas schim pañcham likumam. Lai eeguhtu sawâ dshhwê spehku pahrspeht patmihlibu, mantas kahribu, godkahribu, kaislibas, dusmas u. t. t., tad jamaksa nolittâ zena. Zik leela ir schi mafka? Palasifim Mateus ew. 16. nod. Jesus stahsta saweem mahzelkeem, kadas zeeschha-

nas un krusta nahwe Winu sagaida. Peteri pahrnem schausmas. Baibidamees, ka tas, kas draud wina meisterim, war usbrust ari winam pascham, winsch usdrofchindas Jesu apraht par tahdu tihschu do-schanos breetmäss. Jesus reds, ka schis domas naw Vetera domas, bet nahk no wiltneela, kas jau tulfnesi gribaja winu atraut no schi zeefchanu zela. Spalgs teizeens — „attahpees sahtan“, leek wilfam mahzellek baram satruhltees. Pahrdomäst schos loti pasihstamos wahrdu: „Ja kas manim grib naht pafal, tas lai aisleeds pats fewi.“ — Tif leels spehks ir wajadsigs. Naw jabuht draudses pilaram, garigam wadonim, bibeles peh-neekam, bagatam dewejam, noopeetnam runatajam, energikam darbineekam, (kas war buht un ari war nebuht saweenots ar weenu, waj wairakam no schim jauka-jäm dahwandam) bet jamin Jesus pehdas.

„Ja kas manim grib naht pafal.“ — Schis wahrds ir weens no spehzigakeem, kahdi ir zilweka rihzibâ.

Zilweka grib a ir zilweka waldineeks. Jesus tadehs meklé to augstako spehlu zilweka. Winsch mas wehribas peegreesch pahrejocham iuhtam, kas rodas kahdå svehtigå kapulzé un ilgst, warbuht, daschas stundas, waj augstakais daschas deenas. Winsch wehlas, lai mehs us-stahditu few noteiktu mehrki, tad lehni un pastahwigi zenstos winu fasneegt; lai mehs sawos sirdsäfilumos apnemtos sekot Jesus, neatkarigi no ta, ko tas waretu mafkat. Nesinu, zif daudsi no mums usstahdis scho noteikto mehrki sekot Jesus pilnigi, aiki, neluhfojotees us. to, ko tas waretu nest. —

Deenwidus Indijâ bija kahds jauns zil-weks, gudras, apsinigs, no labas un bagatas gimenes, kas dsirdeja par Jesus, un fajuta, ka schis brinischkigais stahsts sihmejas ari us winu. Pebz ilgalam pahr-domam, apswehris labi, ko tas nosihmè un ko tas winam war mafkat, winsch ischkras sekot Jesus. Wina peederigee wifupirms rahjâs ar winu, tad peelabianjas, tad draudeja un heidsot wina tehws to leelâs duftmâs isdsina no mahjas. No ta brilhscha wiñch ir wajats un at-stumts no mihlâs tehwa seftas, kur dsi-mis un audsis, no mahtes, winas mihlâ glahsta, no tehwa un wina bagatâ manto-juma, no rademe un jaunibas draugeem. Atstahits un atstumts pilnigi weens. Ap-smeets un niznats winsch ihli pa Indijas meestem Kristu fludinadams. Waj tas naw spehks! Tas ir spehks, kas mums

katram wajadsigs! Scheem peewesteem Jesus wahrdeem ir blijsi leela nosihmè wina dñhwê.

„Bet tas talschu notika tahlajà paganu semê, Indijâ, juhs fakat. Waru jums stahstti lihdsigu gadijumu tepat muhsu dsimtenê. Es pasinu kahdu jaunawu, kas bija aibraukusi weekos us kahdu zitu pil-sehru, un tur eenahkuß garigâ kapulzé. Osirdetais Deewa wahrds darija sawu eespaidu un jaunawa nolehma kluht par Kristus mahzelli.

Wina bija faderinajukses ar kahdu jaunu zilwelu, kusch nebija kristeetis. Wina rakstija wehstuli un pastahstija sawu apnemfchanos, domadama, ka winsch pree-zafees, (jo daudsi wihi wehlas, lai winu feewas buhtu kristigajâs). Jaunais zil-weks atbildeja ar wehstuli, ka, ja wina kluht kristete, tad winsch atsauz faderinachanos!

Katrâ no jums sindâ, zif noopeetns jau-jumis winat bija jaisschir. Wina bija ihsta seeeweet un mihestibas pawedeeni apbrilnojamie zeeschi sawilkas ap schahdu firdi. Man leefas, juhs jau buhfeet no-pratuschi, pirms es to pasatu, fahda fahrdinachana sibena ahtrumâ eeschah-wâs winai prahât: „Tew newajagato nest at-flahitbâ. Tu jau wari buht laba kristete sawâ firdi un dñhwê, un ta tu wehlat winu ari mantosi“. Juhs buhfeet sawâ dñhwê beeschi kautko lihdsigu dsirdejuschi. Tomehr jaund seeeweet atzerejâs, fa Jesus ne tif'ween faka: „Kas tiz us mani...“, bet ari kas mani a p l e e z i n a ... Gestahjâs kribse — karstas dwehfeles zihnas. Galu galâ wina tomehr fajuta, fa jafelö Meisteram. Lai tas mafkâ, ko mafkadams. Wina isschlikhras. Juhs nebuhs pahr-steigt, ja teilschu, ka wina bija slimâ kahdu laiku. Ahrfahrtigâ gara peepuhle atsauzâs ari us meeju. „Ja — kas — manim — grib naht — pafal —“ no-sihmeja loti dands preeksch winas.

Dosimees tablak. „Ja kas manim grib naht pafal, tam buhs fewi paschu aiselegt...“ Ko tas nosihmè? „Aiselegt“ nosihmè pasazit staidri un noteiktu „ne!“ Ta tad fazit us sawu „es“ weenu noteiktu „ne!“ Kas ir schis „es“, ko Jesus nostahda mums preekschâ kâ sawu pretneeku un kam winsch leek teikt stingru, negro-samu, pastahwigu „ne“? Ir daschi wahrds, kas mums to paslaadro. Paschmihligs zilweks ir pastahwigi ruhpës par sawu „es“; wiñam upêm jatek gar wina dur-wim; pat pasaulligâs aprindâs scho ihpachibu usflata par nosodamu. Turpretim

paschaisleedsiba, fawa „es“ aismirschanā, domajot par ziteem, weenmehr ir usskatita par loti labu rakstura wilzeenu. Fakts ir tas, ka eelsch mums dsihwo kahda buhtne, kuru Jēsus apsīhme ar wahrdeem „sewi paschu“. Schi buhtne pa dalai peenem tās ihpaschibas, kahdas winai usleel winas faiinneks. Wina war buht slihpeta, gudra, labi audsinata, war ari buht launa, neapsiniga un ar skiftām ihpaschibām. Bet „aiskarat kreewu un juhs dabuseet redset tataru“. Noskrabpejat ahrejo kahrtu schim „es“, juhs weenmehr atradiseet to paschu, lai zik labi tas buhtu pulseerts.

Ir winam wehl daschas loti raksturigas ihpaschibas, ne wīsas ir atroddamas weenā personā, bet weena, waj wairakas tomehr buhs. Pirma pasīhme ir: „es“ alkst pehz usflawas, winsch barojās un kūhst tauls no teikschanas un weenmehr melē, lai winu augsti wehrtetu un godatu, juhsmo par sawu leelo nosīhni sabeebrisā, par sawu drošmi, gudribu un apkēribu, un wehlas, lai ari ziti par winu juhsinolu. Winsch mihi spoguli, ferischi, tahdu, kas palelina. Winsch war ari eetehyptees kahdu laiku pasemibā un runat pasemigu walodu, bet wina aufs ir gatawa uſtvert katru patibamu wahrdu.

Otra pasīhme, kas gan ir tilai otrā puse no pirmās, — schis „es“ israirās no kritikas. Kā winsch lokas un wairās pee wiſweeglaķas nelabwehligakas kritikas pēksharena. Kā wina waigi maina krabsu pee latra masakā norahdijuma. Winsch ir ahrakrtīgi juhtīgs, pat kroniski slims ar juhtību.

„Es“ ir weenmehr leelais „es“. Wīnam loti patīk iſwest sawus planus un wehleschanās, neatkarīgi no ta, kā tas pa-

tīk ziteem, teiksim — Deewam. Winsch stuhrgalwigi palek pee sawām domām.

Pateefs Jēsus pakalstaigatajs wīsus sawus planus stahda atkarībā no Deewa, kur pretim „es“ salobis sobus, dzenas pakal sawām eedomām. Aitsihmetim wehl weenu raksturigu ihpaschibu: „es“ ir ne-peehdinams. Jo wairak winsch dabū, jo wairak winsch issaltst, wina mahgas til-pums naw ismehrojams. Kermenā svehtakās funkzijas winsch sagahna, augstakās prakta spehjas winsch isleto wiſsemaleem noluķeem, svehtakās gara dawhanas, zehloķās juhtas, schķīstakās atteezibas winsch samīn dublos, lai us brihdi sagahbatu sev eedomato laimi.

Tahds apmehram isskatās tas otrais meistarš, kas grib par mums walbit, un no kura schaufmigeem apkampeeneem Jēsus muhs grib ispestit. Nav nekahda kompromīza. Ir tilai weens zelsch: Jēsus saka, ka schis „es“ jaapeesch, janomehrdē, janonahrē. Katrai wina prāfibai wai padomām jadod noteikta, zeeta atbilde: ne! Apustuls Pawils schi eet-schķigo eenaidneefu sauz zitā wahrdā: meeſa. Wina wehstule Rom. 8. nod. ir tās paschās domas, kas Mat. ew. 16. nod., tilai plāschati isteiktas, no 5.—8. pant., winsch raksta: Jo tee, kas ir pehz meefas, domā us to, kas patīk meefai, bet tee, kas ir pehz gara us to, kas patīk garam, jo meefas prāfts ir nahve, un gara prāfts ir dīšwiba un meers. Tapēz, ka meefas prāfts ir eenaidibā pret Deewu, jo tas Deewa bauflība nepalausa un nespēj. Bet tee, kas pehz meefas dsihwo, newar Deewam patīt.

(Turpmāk wehl.)

Pilsonu Zelabās.

Kristīgo draudsiba.

Kur kristīgēs mahjas un brahli
Zaur peleko ikdeenu eet, —
Kautsch' buhtu tee ūveschi un tahli, —
Bet tuvi un mihiši schkeit.

Un kur ween teem satiktees nahkas,
Zits zitu tee waldsina drihs.
Starp wineem drihs draudsiba sahkas —
Weens otram juht ūrsnigi lihds.

Teem lopigi preeki un behdas,
Jo ūrdis teem ūslāna pulst.
Un staigajot deewbehrnu pehdās,
Tee lihdsigas luhgšchanas tchusīt.

Kas rada tās draudsibas juhtas,
Kur ūlehpjas tas brihnischkais spehks,
Ko nespēj weikt zeeschanas gruhtas
Un nenomahz tumsa un grehts?

Teem kruktis deg guntina sposcha,
Ko eedēdīs Peftītājs pats.
Ta leek mums buht zerībā drošchā:
Reis atklahsees svehtlaimes skats!

Tee pasīhst it labi zits zitu,
Kam lopigais mehrlis tur mirds,
Kur eeraudsīs rosfaharto rihtu
Un Trihsweenigo ūlawēs no ūrds.

Nepasihstamais ewangelijs.

Tulkojums is grahmata: „Icūs Neizvestnījs.“

Brihnischka grahmata: newar winu islaſit. Žit ari nelaſi, arween leekas, naw wehl iſlaſta, kaut ſas wehl aifmirsts, kaut ſas naw ſapraſts; pahrlaſi — atkal tas pats, un tā bes gala. Kā debesis nakti: jo wairak ſkatees, jo wairak ſwaigſchau.

Gudrs un muſlis, mabžits un nemabžits, tizigs un netizigs, — ſas tikai laſijis ſcho grahmatu — dſi hwojiſ ſwinā (jo ſitadi neiſlaſiſ), tas tai peektiris, wiſmas ſirbsapsinās diſumos; un wiſi tuhdat ſaprof, ta runa ir ne par weenū no zilweļu grahmātām, pat ne par weenigo, deewiſchko, pat ne par wiſu Jauno Deribu, bet tikai par ewangeliju.

„Alt, brihnumu brihnūms, beſgaligais pahrſteigums! Neko newar ſagīt, neko newar domat, ſas buhtu pahralks par ewangeliju. Paſaule naw nela, ar ko to waretu ſalihsinat.“ To ſaka 2. gadu ſimtena leelaſis gnoſtičis Markions, bet luhk, ko ſaka widejs katolis-jeſuits 20. gadu ſimteni: „Ewangelijs neſtaħm blalus, pat ne augſtaki par wiſām zilweļes grahmātām, bet a h r u s t a m; wiſch pawiſam z i t a s d a b a s.“ Ja, zitas — ſchi grahmata atſchķiras no wiſām zitām grahmātām wairak uelā rahijs no wiſeem ziteem metaſeem, waj kā ſibins no wiſeem ziteem uguņeem, pat ne „grahmata“ ta, bet kaut ſas zits, kam truhkſt mums wahrdū.

Muhsu Runga Jeſus Kristus Jaunā Deriba. Kreewu tulkojumā. Sw. Peterburgā 1890. g.

Masa, 32 daļu loſknes leelumā, melnā ahdas ſehjumā grahmatica, 626 lapas puſes, diwſleju ſhķā eespeedumā. Sprefechot pebz uſrakſa ar tinti us pirmās lapas: „1902“, wiſa man lihds tagadejam 1932. gadam — 30 gadus. Es winu laſu katra deenu un laſiſchu, lamehr azis ſpehls redſet, pee wiſām no ſaules un no ſirds nahtoſchām gaifmām, wiſgaifchakās deenās un wiſtumſchakās naktis, laimigs un nelaimigs, ūlīns un wesels, tizigs un netizigs, juhtīgs un nejuhtīgs. Ūln, leekas, weenmebr laſu jaunu, neſinamu un netad neiſlaſiſchu, neſinachu lihds galam. Tikai ar azu maſlinu redſu, ar ſirds malinu juhtu, bet ja pawiſam, — ſas tad?

Uſrakſts us ſehjuma „Jaunā Deriba“, nodiſiſ, ka tilko war iſlaſit, ſeltītās malas paſikuſchās melnas, papirs nodfeltejīs, ſeh-

juma ahdā nodiliſi, mugura atkritiſi, lapas kriht ahrā un ſchur tur malās apdrupuſchās, ūbri uſlekuſchēs. Waſadſetu atdot pahrſeet par jaunu, bet ſchēl, un, pateeſbi ſakot, pat uſ daschām deenām no wiſas ſchirktees, buhtu breeſmigi.

Gluschi tā kā es, zilweks, — laſa to zilweze un warbuht ari tā ſazis tā es: „Ko liſt ar mani ſahrkā? Wiſu. Ar ko es zelſchos is ſapa? Ar wiſu. Ko es da-riju ſemes wiſu? Wiſu laſiju.“ Tas ir breeſmigi dauds preeſch zilweļa un warbuht pat preeſch wiſas zilweļes, bet preeſch paſchās grahmatas — breeſmigi mas.

„Bet ko juhs Mani ſauzat: Rungs, Rungs! un nedarat, ko es ſaku“ (Luk. 6, 46).

Un wehl ſtiprak, breeſmigač ſkan „neiſrakſtitā“ agraphon (apokrīvā), ewangelijs neiſnemtee, Jeſus nepasihſtamā wahrdi:

„Ja juhs ar Mani weens, un duſeet pee Manām kruhtim, bet Manuſ wahrdus neiſpildeet, Es atmetiſchu juhs.“

Tas noiſiħmē: newar iſlaſit ewangeliju, nedarot to, ſas tur ſazits. Bet kuriſch no muſis dara? Luhk, kadehkt ta ir wiſmasak laſitā grahmata, wiſmasak pasihſtamā.

Paſaule, kahda ta ir, un ſchi grahmata newar buht kopā. Weena waj otrā: paſaulei jabuht ne tāhdai, kahda ta ir, waj ſchāi grahmatai jaſaļuhd no paſaulei.

Paſaule riſ to, kā weſelais riſ indi, waj ūlīns — ſahles, un ūlīnas ar wiſu, lai uſnemtu to ſevi waj iſmestu uſ wiſeem laikem. Žīhnas 20 gadu ſimtenus, bet pehdejos 3 gadu ſimtenus tā, kā ari aklam redſams: teem kopā nebuht; waj nu ſchāi grahmatai, waj paſaulei galſ.

Laudis aki laſa ewangeliju, tapebz la peeraduſchi. Labakā gadijumā domā: „Galiļejas idile, neiſdewuſees otrā paradise, ſemes deewiſchki ſtaiftaſ ſapniſ par debeſim; bet ja to iſpildit, tad wiſi aifees pee welnā.“ Breeſmigi tā domat? Nē, paraſts.

Diwi tuhloſoſh gadus zilweļi guļ uſ naſcha aſmena, noglabata ſem ſpiļwena — eeraduma. Bet Jeſus ir pateeſiba, ne eeraduma.

„Tumschs uhdens“ muhsu azis, kād laſam ewangeliju — ne iſbrihn — eeradums. „Zilweļi nenostahjas ewangelijs preeſchā wajadſigā attaſlumā, neatlauiſ wiſam dar-

botees us feni tā, kā la fitu to pirmo reisi; meklē jaunas atbildes us wezeem jautajumeem; iſkahsch odus un noris ka-meelus" (Paskals). Tukkstosch reis laſt, kā pirmo reis, iſmest is azim "tumſcho uhdene" — eeradunu, peepeschī eeraudſit un iſbrihnitees, — luhk fo wajaga, lai iſlaſti ewangeliju pateefi.

Muitineeks Žalejs gribēja Jesu redset, kahds Winsch eſot, un newareja to lauſchu deht, maſs buhdams no auguma. Un tas tezeja pa preekſhu un kahpā us mescha wiħgħi koka. (Luhk. 19, 3.—6.)

Mums ari maſs augums un kahpjam us mescha wiħgħi koka — wehſturei, lai redſetu Jesu; bet neredſeim, kamehr ne-ndiſreim: "Žakej, kahp steigſchus ſenī, jo ſchodeen Man pee teviſi mahjas weeta ja-nem." Tikai redſot Winu ſchodeen pee ſewiſi mahjā, meħs redſeim Winu ari diwi tuhkſtosch gadus atpatal, wehſturei.

"Jesus dſihwi" meħs meklejam un netrodam ewangelijā tapebz, kā pehdejā mehrkis ir git - ne Wina dſihwe, bet muħsu - muħsu glahbħsħana, "jo git - roħrds apakſch debess zilwekeem hanu dots, zaur fo mums buħs muħschigi dſihwot." (Alp. d. 4, 12.).

Bet ſchis ir rakſitas, lai juhs tiżat, ka Jesus ir tas Kristus, Deewa Oehls, un lai jums, kaf juhs tiżat, dſihwiba ir eekſch Wina wahrda." (Sahna 20, 31.) Tikai at-rodot ewangelijā ſawu dſihwi, meħs winā atradiſim ari "Jesus dſihwi." Lai finatu, ka Winsch dſihwoja, wajaga, lai Winsch dſihwotu eekſch ta, kaf grib to finat. "Es dſihwoju, tomebr wairi ne es, bet eekſch manis dſihwo Kristus." (Gal. 2, 20.)

Lai winu redſetu, tad wajaga Winu dſirdet tā, kā dſirdeja Paskals: "Manas nähwes molas Es domaju par tevi, ſawas aſiñis Es iſleħju par tevi." Un kā dſir-deja Pawils: "Winsch mani mihejjis un vats par mani nodevees." (Gal. 2, 20.). Luhk, pats nepaſiħtama kais Winā. Ne-paſiħtama Jesus zilweka perfonigā attezziba pret zilweku, perſonu — pirms es pret Winu, Winsch pret mani; luhk, brihnumi brihnumi, tas ar ko atſchikras no wiſam zilweku grahmatām — ſemes uguneem, ſchis debefu ſibins — ewangelijs.

Lai iſlaſti ewangelijā "Jesus dſihwi" wehſtures par mas; wajaga redſet ari to, kaf pahri wehſturei, kaf pirms tas un pehz — paſaulei ſahkumu un galu; wajaga ſinat, kaf pahrafs par ko, — wehſturei par Jesu waj Winsch par wehſturei, un kuram teesu ſpreech: Winsch wehſturei waj wehſture Winam. Peħdejā gadijumā

newar ſaſkati Winu wehſture; war tikai pirmejā. Pirms ſaſkati Winu wehſture, jaſaſkata Winsch ſewi. „Juhs eekſch Manis un Es eekſch jumé." (Sahna 15.)

Tikai pagelot ažiſ no ſchi eekſejah spogula — muħschibas, meħs redſeim Winu laikā — wehſturei.

Waj Jesus dſihwojiſ?

Waj Jesus bija, dſihwoja? Us scho jautajumu atbildes ne tas, kuram Winsch tikai bi ja, bet tas, kuram Winsch bija, ir un buħs. Waj Winsch bija, to ſina maſi behrni, bet gudree neſina. „Kas tu tahds eſi?" — "waj ilgi Tu tureſi muħs neſi-naschanā?" (Sahna 8, 25.; 10, 24.).

Kas Winsch — mits waj wehſture, eħna waj kerminis. Iabuht alkla, lai fa-jauktu eħnu ar kermin; bet ari alkla wajaga tikai iſſeetpt roku, aptauſtit, lai pahr-leezinatos, ka kerminis naw eħna. Waj Kristus bija? Neweenam ne prahṭa ne-nahku tā jautat, ja weħi pirms jautajuma nebuhtu prahṭu aptumſchojuſi weħleſħanās, lai Kristus nebuhtu.

1932. gadba*) Winsch tahds pats ne-paſiħtama, taħda pat miħħla — „ſihme, kam top prei runats" (Luhk. 2, 34.), kā 32. gadba. Wina brihnumi wiſpauleſ wehſture — zilwekeem muħschigais dadſis ažiſ: laikati atmeſt wehſturi, neħħa peenemt ſcho brihnumi.

Sagħlim wajadſigs, lai nebuhtu gaifmas, paſaulei — lai nebuhtu Kristus.

"Winsch bija", — to neweens no Wi-nam tuwaileem nekriftigeem leezineekeem naw teižiſ ar ſinatniski kritikai wajadſigo ſkaidribu — luhk, weens no „mitologu" galveneem punteem. Bet waj tas ir tik ſtipr, kā tas leelaq paſcheem „mitologiem"? Lai to ſinatu, wajaga wiſpirms atbiſet us trihs jautajumeem.

Pirmaiſ: kā d eſaħka runat par Jesu nekriftigeem leezineeli? Wehſturneeli newar runat par religijas dibinataju, kamehr ſchi religija naw kluvuſi redſams wehſturiſks fakti un ar kritiſtigajmu tas notika tikai II. gadu ſimtenu pirmā puſe. Un tā kā tafsni ar ſcho laiku ſahkas romeeschu wehſturneela leezibas par Jesu, tad eebildumi pret laiku (ka leezibas weħlaſ) — aktiħt.

Otrs jautajum: daud ſ waj m a f par Winu runats? Loti mas. Waj taħda wajadħi isgħiħtoem zilwekeem daudſ runat par tumſho barbaru, par taħla pro-winje ħmts gadus atpatal kruſta pеeħiſto jidu dumpineku, par weenu, kuram liħdiſigu

*) Gads, kaf autora darb isdots.

dauds mahntizibā ? Taisni tik dauds wahrdus
tikai welti Jesumi romeeschu wehfsturneeli.
Trosthaie jautejums : kā var Minu

Treschais jautajums: kā par *Winn* runats? Tā, kā weselee par teem usbru kuscho nepasīhstamu sehrgu, kas fluktaka par mehri un spitalibū. Taifni tā ari tee runā par Jesu.

Wehſturneeku leezibas.

Pirmā nekrītīgā ležība — Bītinijas prokonsula Plinijs Saunakā vebstuleišaram Trajanam 111. gādā. Plinijs jautā winam — ko darit ar krītīgajiem? Wīsa apgabala, ne tikai leelās pilsehtās bet arī tablās sahdschās, winu ir tik daudz no wišām kahrtām un wiſadā wezumā; un schi slimiba iſplatās arween wairāk, tempi paleek tulši, upurus deeweem wairis nepeenes. Wīsch, Plinijs, wainigos sauzeesā un iſlauschīne; daschi atſakotees no „mahgibās”, iſdara upureſhanu, īvehpina vihralu leisara tehla preeſchā un neewā Kristu, bet ziti nepadobas. Bet wīs, ko wīsch warejīs iſſinat, ir tas, ko tee fināmā deendā, pirms faules lehkti, sapulzejas un d seeb himnu Kristumā Deewam; apsolās nemelot, nesagt, nepeckop netillību un t. t.; sapulzejas arī us kopigu meelastu. Diwas kalpones („dialonīſes” wīsch spīhdzinajis, bet iſnemot „mahntižību”, neko naw iſſinajis.

Ewehrojams tas, ka schi leeziba apstiprina wisu to wehsturislo pateesibu, ka mehs sinam par pirmkriftigo draudsem pehz apustulu wehstulem un ap. darbu grahma tas. Bet semiischki swarigi wahrdi: „dseeft himnu Kristum, ka Deewam.“ Ja Plinijus buhtu issinajis no kriftigajeem, ka Kristus ir tilai wini Deews, tad winsch ari buhtu rakstijis ta: dseed sawam Deewam Kristum bet ja raksta: „Kristum, ka Deewam, „tab tapehz, ka sina, ka Kristus naaw kriftigajeem“ ween Deews, bet ari zilwels. Ta tad 40 gadus pehz Jesus nahwes tiziger sina, at minas un nekriftigais leezineeks tam tiz, ka Jesus bija zilwels.

O trā — Tazita leeziba, gan-
drihs weenā laikmetā ar Pliniju. ap 115. g.

Rakstidams par walodām tautā, ka Nero
nodebsinajis Romu (64. g.), Tazits turpi-
na: „lai schis walodas aplusinatu, winsch-
sahka teesat un sedit schaufmīgā weidā tos-
ko tauta neeredeja un fauzā par krisīga-
jeem.

Schis wahrds zehlees no Kristus, kuru
Tiberija waldischanas laikā prokonjūle
Ponzius Pilats noteesaja ar nahvi, schi
mahntiziba us laiku apslahpetu, usleesmoju
no jauna ne tikai Judejā, kur ta bsimuši

bet paschā Romā. No sahkuma tika sa-
kerti tee, kas atklahti fewi fauza par kri-
stigajeem, bet pehz tam us passinojuma pa-
mata leels daudsums. Bet dedsinaschanas
wainu teem newareja peerahdit; winu pa-
teesā waina bija wiſas zilnezeſ nizina-
schana."

Tazits weens no smallakeem wehstur-
neekem. Ralftidams par baumam, wisch
weenmehr atsihmè to, ta tad wina wahrdos
par Kristus notechashanu wairak ta bau-
mas, — sinas, lihdsigas zitam, fmeltam no
drofcheem awoteem waj pat walsts doku-
menteem.

Naw schaubu, ka kristigajà roka schai
leezibai naw peefkahrusees; ja buhtu pee-
fkahrusees, tad warbuht nebuhtu astahjusi
tahlaokus stipros un launos wahrdus, lahdus
jeb kad us kristigajeem lahds teizis. Ihsí
un smogi schee wahrdi: ka wara bumbas
kribt dseßs urná.

Tazits runā meerigi, bet sem latra wahrda werd naids, kā tas sveklis, kurā dega „Nerona svezes” un wehl degs!

Jyhts romeetis — taisnibas eemeeso-jums. Tazits sawos spreedumos par tri-stigajeem ir sawā sinā ari taisns. Tuhiilia-pehz breefmineem wahrdeem winsch peeblist: „dik ari tee nebuhtu bijuschi wainigi un-pelnijuschi fodu, bet pasudinati ne wispa-rejäs labbلاhjibas, bet weena zilwela tra-kulibas deh, tee mudinaja sirdis lihdsze-tibu.”

Waj tapehz winsch tà spreesch par kri-
stigajeem, ka mas tos pasihst? Bet war-
buht fina ne masak, ka mehs? Behrnini,
miblejeet zits zitu, ar scheem wahrdeem us
luhypam mita firmais Bahnis. Tazits war-
buht redseja ari tos, kas redseja kristigos
mozelius 64. gadá, winau starpá ari Peteri
un Pawilu: warbuht, redseja winau azis
semes wirsü nonahkuschás Debesu mihle-
stibas atspihdumu un tomehr saka: „wifas
zilwezes nizinaschana.“

No tas nosihmè? Nosihmè diwas pa-
saules — schejeenes un ne schejeenes. Tagits
wehl nesina, bet it kà nojausch: Romas
pasaule un Kristus newar buht kopâ; pa-
saule waj Winsch.

Trefchà leeziba ir drusku wehlaka par Tazita. Ta ir Swetonija (ap 120. g.).

"Ne masumu Nerons barijis launa... bet ne masumu ari laba... Tika hobitti křistigjee, jaunas un launas mahntizibas džilwelis. Tā tas "Nerona džihvē", bet "Klaudija džihvē" winsch rastka: "jubus usmūsinatus no labha Krestus un fadumpojuschos, winsch isfsina no Romas."

Scheit Kristus wahrds sagrosits: Chrestus. „Mitologi“ veeklehruschees pee schi salmina: te esot runa par lahdū nepasihstamu „Krestu“, warbuht isbehgufschu vergu. („Krests“ — „Derigs“, beeschi leetats vergu wahrdes.) Bet mehs labi sinam, ka Klaudijs valdīshanas laikā neweens juds — dumpineels nebija ar schabdu wahrdū; sinam ari, ka kristīgajos tad fauzo ari par Chrestini, un tā tad Swetonijs „Chrestus“ nebija nekas zīts par Kristus.

Setur tā leezība, wišvezakā (93. līdz 94. g.) Josefa Flavija „Judeu senatne.“

Sinot, kas ir Jofefs, — judu tizibas atkritējs, nodeweis un pahrbehdsejs romeeschu lehgeri judu kara laikā 70. g., Flavijs galma wehsturneels, romeeschu glaimotajs — var paredset, ka winsch tāpat waj pat wairak lā romeeschu wehsturneeki nollusēs par kristīgajeem wišpahri un par Kristu — Mesiju, Israela lehnīnu sevīšķi, wehle-damees nowehrst no sevis un sawas tau-tas pahrmetumus par dumpi, kurā pats kahdreib veedalijees. Bet pavismā nollusēt gruhti: Romā pehz judu kara un Domi-ziana wajaschanām par dauds labi pasihst kristīgajos.

Jofefs runda par Kristu diwās weetās, spreeshot pehz raksteem, kas usglabajušķees.

Pirma — laut ari loti weza (leelas 2. gadu simtena), tomehr buhs eesprausta no ziteem. Bet tā lā winas weeta

stabsta gaitā loti dabiga, un otrā tahtakā Kristus peemineschana leek domat, ka par Winu eepreelšch runats, un tā lā jau Orlgens scheit laut ko lažījis, tad wiss war buht, ka laut kas te wehlaki sagrosits. Ja atmestu wišu, kas warbuht nebuhtu Josefa rakstis un drusku pahrgrosits, tad tomehr palikti apmehram schis:

„Tāni laikā parahdījās Jesus, saults Kristus, weiks bihnūndaris, sludinaja pehz jauna slahpstošchem laudim un aishwhla dauds judu un greeku. Un pat tad, kad Pilatus, us muhsu labalo zilwelku subdsibu, to noteesaja us nahvi pee krusta, tee, kas Winu mihleja no sahkuma (waj: peekrahpti no sahkuma) nebeidsa mihlet Winu līdz galam. Wehl tagad ir draudse, kura dabujuši no wina wahrdū — kristīgajee.

Otrās weetas iħstenibū atsīħst pat lee-lakā data kreiso kritiku. Peeminot angst-preestera Anna (Anano) Jaunakā patwari-bas pehz prokuratora Festā līdz Albina eeraschanai (62. g. sahkumā) Jofefs turpina: „Anans... domadamē, ka tam isdewigs laiks... fasauza īnedronu... lai tiefatu Jesus, fauktā Kristus, brahli, waħradā Īekabu, apsuħdżot winu līdz ar ġiteem bauslibas (Mosus) pahkāpschanā un pawheleja to nomietat akteneem.“

Tā judu leezība apstiprina romeeschu: Jesus bija.

(Turpinojums felos).

Jaunību Kristum!

Rīgas Brāļu draudzes jaunatnes pulciņš.

Kad kāds darba posms nostaigāts, labprāt gribas pakavēties atmiņu tekās! Ziemas cēliens pagājis. Arī mums jaunatnes pulciņa biedriem sāksies vairāk spēku iekrāšana, lai nākošo ziemu jo sparīgāk varētu strādāt.

Dzīve nav tik gluda, kā to dažkārt savās jaunajās galvās un sirdis iztēlojam. Nāk kāda nerēdzama roka, kas izstrijo vienu, otru mūsu nodomu un ieraksta tur citu; mūsu iztēloto taisno dzīves līniju novirza turp, kur mūsu

domas ne labprāt lidoja. Kur mēs gaišās priekā dodamies tikai uz priekšu — nāk dzīve ar kādu sapīgu pagriezienu. Cik labi tad ir zināt — tas nav bar-gais liktenis, bet milā Tēva roka!

Šīs gaišās līnijas un sāpīgie pagriezieni bija jāpārdzīvo arī mūsu pulciņam. Pagājušā rudenī ar jauniem spēkiem bijām visi atkal kopā, lai savā darbā un dzīvē ietu no pilnības uz pilni.

Vienam otram personīgi sajūsma bija pārgājusi. Bet tas nav tik bēdīgi, —

ja ugunkurs vēl deg, tad nevar viena pagale atrasties starp liesmām un nedegt.

Launums draud gan, ja izdziest viss ugunkurs. Dažu labu reizi no jaunatnes pulciņa neatkarīgi apstākļi lika rokām noslīgt gar sāniem un ierosināja domas — vilkt visam strīpu pāri.

Paldies Dievam, ka viņš neļāva mums šo strīpu pārvilkt. Neviens nevar nobiegt no lielo svētību, ko Brālu draudzēs ir nesušas mūsu tautai; un tagad, kā citi gan vēl vairāk vajaga šai mašīnu laikmetā, kā — brāju mīlestības?

Pulciņa biedri sanāca katru trešdienas vakaru, lai kopīgi meklētu ceļu tuvāk skaidrajiem dzīvības avotiem savstarpējās debates (pārrunas), izejot vai nu no Br. dr. vēstnesī nodrukātiem bībeles tekstiem, vai arī par kādu citu tematu. Piem.: „Pazemība“, „Drosme“, „Religiskie uzskati un dzīve“, Grēks un ciešanas“, Ciešanas kristīgā ticībā un budismā“. Apskatījām arī dažādas domas sakarā ar literatūras darbiem, piem., Ieviņa „Akmenkaļa zēns un engelis“. Tolstoja „Kur mīlestība, tur Dievs“. Poruka „Pazudušais dēls“.

Ziemas sākumā šais vakaros sanācām joti maz, ar mazu interesu, bet paldies Dievam, uz pavasaļa pusī ar dzīvu interesu — visi, kam vien iespējams.

Rīgas Br. dr. jaunatnes pulciņš sarīkojis jaunatnes dievkalpojumus katrā mēnešā 2. svētdienā plkst. 12 diena un pa lielākai daļai arī vakarā (6), pārvēršot tā šo svētdienu par jaunatnes dienu.

Kā viesi piedalījušies: prof. Maldonis, māc. lic. E. Rumba, māc. Dr. A. Freijs, cand. theor. Z. Brauere, stud. theor. V. Frišenfelds, stud. theor. J. Gailis, stud. theor. J. Strubis, stud. theor. A. Cimdiņš, K. Rikards.

No pašu vidus runājuši: māc. Veinbergs (tagad Alojā), studenti: Kovalis, Švalbe, Zellitis un Melanija Eglīte. Pārējie pulc. loceklī piedalījušies gan ar deklamācijām, gan citiem darbīpiem. Daudz mums pakalpojis ar skaistām dziesmām operdziedātājs Art. Vanags, ko jau pa lielākai daļai skaitām, kā savu cilvēku. Stud. theor. J. Gailis piedalījies ar vījoles priekšnesumiem.

Visus pulciņa priekus un bēdas līdz dzīvojis dir. J. A. Šmits, parasti arī dievkalpojumos ienesdams īsto siltumu.

Jaunatnes pulciņa vadībā skaitās arī svētdienas skola. To pavisam apmeklējuši 40 bērni. Par nožēlošanu tas ne nozīmē, ka katru svētdienu sanāk tik daudz; pastāvīgie apmeklētāji — ap 20. Vispār svētdienas skolas lietā daudz kas prasa stingrāku kārtību. Šo darbu noslēgsim 13. maijā ar apvienotu jaunatnes un bērnu dievkalpojumu mātes dienas piemiņai. Pēc dievkalpojuma izbraukums bērniem un jaunatnei ārpus Rīgas brīvā dabā.

Pulciņa sastāvs nedaudz mainījies: 2 biedri-kandidāti parakstījuši svinīgo solījumu (kljuvuši par aktīviem), klāt vēl nākuši daži biedri-kandidāti. Tā kā jau esošie biedri daži aizņemti darbā ārpus Rīgas, tad var teikt, ka pulciņš pēc skaita nav audzis gandrīz nemaz. Bet mācījies gan daudz: vilkt strīpu pāri daudz skaistiem nodomiem un tomēr nezaudēt cerību; nekad nevilkt pāri strīpu ticībai, ka gudra Tēva roka mūsu ceļus loka. Debesu Tēvs vienīgi zina, kā mums katrreiz vajaga. Mēs gribam iet ceļus, ko viņš mums liek.

Klūdu ir daudz, bet cerības zvaigzne mūs vadīs uz gaišām tekām, ja vien Tēva roku nepalaidīsim.

Meklējiet rakstos!

Tēmati jaunatnes pulciņu bībeles stūdijām.

Nahums un Habakuks — tiesas un žēlastības bērni.

Jūnijā.

- P. 11. Taisnais dzīvos no tiešības. Hab. 2, 1.—4.
O. 12. Kaut trako jūra. Nah. 1.
T. 13. Par spīti kājam un šausmām. Nah. 2.
C. 14. Bezdievgais ies bojā. Nah. 3.
P. 15. Arī Dieva tautai vajadzīga pārmācīšana. Hab. 1.
S. 16. Bet pārmācīšanaiet gaīgam. Hab. 2, 5.—20.
Sv. 17. Gods lai ir tam Kungam. Hab. 3.

Jēzus līdzības par Dieva valstību.

- P. 18. Dieva valstības dažāda uzņemšana. Mat. 13, 1—9. 18.—28.
O. 19. Dieva valstības attīstība šai pasaulei. Mat. 13, 24.—30. 36.—43.
T. 20. Dieva valstības augšana. Mat. 13, 31. 32. 1. Pēt. 2, 1.—10.
C. 21. Dieva valstības spēks. Mat. 13, 33. Filip. 3, 7.—11.
P. 22. Dieva valstības vērtība. Mat. 13, 44.—46. 19, 16.—24.

S. 23. Šķiršanās Dieavalstibā. Mat. 13, 47.—50.
25, 31.—46.
Sv. 24. Jēzus līdzību nozīme. Mat. 13, 10.—17.
Mark. 4, 10.—12. 33. 34.

Vienība dara mūs stiprus.

P. 25. Visi par vienu! Kor. 12, 1.—11. 27.—31.

O. 26. Visu nevienprātību cēlonis. 1. Moz. 4,
3.—8. Mark. 10, 35.—45.
T. 27. Kas mūs vieno. Evez. 4, 3.—7. Gal. 3,
26—29.
C. 28. Tikai vienības dzīve. Ap. d. 4, 32.—37.
P. 29. Vienība lūgšanā. Ap. d. 4, 23.—31.
S. 30. Vienība darbā. Habakuks I, 12.—29,
Sv. 31. Vienība Viņā. Soğu gr. 7, 1.—8, 16.—25.

Darba druwā.

Brahļu draudses darba komitejas tresčā efskuršija.

Wasaras svehtīkās nodomātā efskursija
uz Wezpeebalgu modināja plāschu interesī
un peeteizās leels lihdsbrauzeju skaitā.
Swehtīku preefšwakarā plīst. Ģ nolikta is-
braušchana, bet neparedsetu apstahku dehī
isbrauzam tikai pehz astoneem. Debefs
apmāhkupees un sahī liht smalts leetīsch.
Visi brauzeji tomehr labā omā un zer,
ka riht buhs faules deena. Bet jo tahlak
brauzam, jo stiprak sahī liht. Sahn jau
satumsīt, kad sahneesam Widsemes aug-
steeni. Bet zela mehrkis wehl tahlū.
Mums pretim nahī pehrkona negaifs un
leetus gahsch straumēm. Brihscheem
gaifchs sibins apgaismo zelu tik spōchi,
kad apschilbst skats, bet brihscheem tīk akla
tumfa, ka pat gaifchē auto proscheltori
schķel tumfu tikai daschu metru attahlumā.
Kad nogreeschamees no schofesās, brau-
šana top loti gruhta. Zelsch islijis un
auto slihd pee latra pagreeseenā. Mo-
tors, kas lihds schim strahdaja teizami,
ari leekas sahī pagurt un zihnotees pret
wehtru kahdā stahwā pеefalnē, motors
apstahjas. Auto sahī slihdet atpakał.
Atskan isbaiķi kleedseeni . . . Schofers
mehgina nobremset, bet welti. Visa
muhsu karawane pehz daschein mirkleem
atrodas grahwī lihds ar auto. Mehginam
to iszelt, bet welti. Tumfa, leetus gahsch,
negagaifs nahī arween augstāt. Saleenam
buhdā un gaidīm, kad pahrees negaifs.
Gara stahwoklis wifēem moschs. Kahds
ussahī dseefmu: „Sam tehwam pateizam“
un visi īseed lihds jau tahlatos wahrdus:
„No firds, zif ween mehs waram“ . . .
Ahrā traiko negaifs, bet firdis slawē
Debesi Tehwu par wisu. Par atbildi,

ka dseefma ir dījrdeta, gaifchs sibins ap-
gaifmo wisu apkahrtni daschus mirklus tik
gaifchi, ka saredsam weens otrā seju.
Sak seko tik spehzīgs pehrkona grahweens,
ka leekas: muhsu auto buhda sagahsīsees.
Atskan atkal isbaiķi kleedseeni . . . Weh-
tras brahseeni, kruša un leetus gahsch
straumēm. — Kahds brahliis meerina us-
trauktos prahthus aifrahdidams, ka tas ir
Debesi waldneeka saluts, ar ko Winsch
apfweiz sawus strahdneekus. Nav weetas
bailēm, bet to wajaga ussfatīt kā pagodi-
najumu. Brahti nomeerindas. Atskan
dseefma: „Gaidi mana dwhefle“ . . .
Visi dseid ar leelu firsnibū un wehtrainā
nakts tuwajā birsē atskan spehzīgee afordi:
„Elsch wehtrs bargas, Elsch tumshas
nakts, Deewss tew gan pasargās, Winsch
fargs un wakts“ . . .

Dseidot wehtra ari sahī tā kā masi-
natees. Drihs paeet stundas un wehro-
jam, ka austrumi sahī blasmot. Kad us-
austi gaifmina, isdodas iszelt paſchu speh-
keem ari auto no grahwja un dodamees
tahlak.

Weſela wā, pee brahla Enera fir-
snīgi weefmīhliba un siltās brokastīs muhs
wifus atspirdsina. Noturam jauku svehtī-
rihā luhgšchanu. Orkestrs atskano waira-
kus mūzikas gabalus kā sveizeenu br.
Enera dehlam, kuršā dodas us Raunas
basnīzu eefwehītšanā. Pehz tam firsniga
atwadītšandas un nowehlejumi. Doda-
mees zelā us Dsehrbeni. Debefis arween
apmāhkuħas un liht smalts leetīsch.
Zelsch ismirzis. Auto eesteeig atkal pahris
reies grahwī un efam visi ismirkuhsī no
jauna. Leetu un notaſčķijsches dubleem,

strahdajam pee auto ißzelßhanas. Pehz
wairakam klismam un gruhtibam fafnee-
ßam heidsot Hauneetes faeschhanas namu.

D e h r b e n e s Jauneees saefchanaas
nams stahw loti jaufā, kōeem apaugufchā
falnīnā. Mum̄s wiseem ta tagad fā lai-
miga oase, fā meerā osta pehz grubha
brauzeena pa dubleem un grahwijū grahw-
jeem. Sakahrtojamees, atpuhfchamees un
rihlojamees us deewkalpojumu. Laudis
nahk no malu malām un firma svehntiza
pildās apmekletajaem. Koris skandina
dseefmas un wehrojams, fā dseedot paschi
atspirgst no noguruma. Swehtrunu saka
br. Blaskewizkis. Bes tam rundā weh
brahki Rischows, Podš un beigu wahrdru
saka br. Osolinsch. Sajuhsmiigt un eespai-
digi flaneja lora pehdejā dseefma: Sweh-
tais Gars, af, nahzi nu. Dod mum̄s
swehlu dedisbu, Kas mehs sawu tizibū,
Veerahdam ar darbisbu".

Wehz deewkalpojuma laipnā mahjas
mahtē flahj bagatu galdu, fo wisi apfweiz
ar pateizibu. Atspirdsinajusches, noskan-
dinām daschus orkestra preefschnefumus
un dodamees atkal zelā.

Ne h ēne s Jauneeetes nams ir muhsfu
tahlaikās zela mehrkis. Tur deewkalpo-
jums nolikis plst. 3 p. p. Zelfch us tu-
reenti loti labs un nonahkam laikā, bes-
fahdeem starpgadijumeem. Sirmais na-
mirsch stahw jaufā weetā, eglēm apaugusčā
kalnā. Muhs sagaida dauds svehlu
weefu. Kad orkestris atskano daschus
musikas gabalus, laudis nahk pa wīseem
zeleem un i svehntiza drihs pahrpildita.
Bet eerodas ari pavīsam negaidits weesīs,
— polizjās usraugs un pašino, ka deew-
kalpojums naw atkaus. Efektūrijas wa-
dītajas gan greeschas telefoniski pee ap-
rinka preelschneela un zenschās panahkt
pahrpratuma noſtaidroſchanu, bet svehlu

pirmā deenā eestahdēs ūlehgtas un nekaš
naw panahkamš. Us polizijas pawehli
deewluhdsjei teek isslihdinati. Wifos ma-
nams faruhgtinajums un religisko juhtu
apvalnojums, ka deewkalpojumam neat-
lauj notift kahdu tur formelu truhkumu
deht. Bet nelo darit. Ir kara stahwoklis
un jabadodag kahrtibas farau gribai.

We zpeebalgas Zeplo saefchanas namu fasneedsam ar deesgan leelam puhlem, jo augste kalni atkal naw pa spehklam auto motoram un brauzejem janahk talka. Beidsot esam zela galak. Ari scheit sina preekschâ, ka deewkalpojums naw atlaus. Bet ta la isdodas fasinatees ar prof. Malbora fungu Zehfis, tad ar wina starpneezibu atlauja deewkalpojumam teek dota. Laiks sahk noskaidrotees un pehz gruhtâ zelojuma folas buht jausk svehtwakars. Svehtku deewkalpojums sahkas plst. 7 warakâ. Lauschu sa pluhdums ir tif leels, ka firma svehtniza nespehj wifus usnemt. Gaischi deg svezees wezob lukturoe. Mihki stan wezabs dseefmas: „Jik jauki sche, ta Runga svehtnizâ, Salbs meers ta wehsmal pluhst“. Teefcham, wisi juht atpuhtu un spirtumu svehtnizas pawehni, kas mihki wifus usnem, ka firma mahmula sawâ kleypi. Stan dseefmas, dellamajzjas, musika. Svehtrunu faka br. Osoliasch. Sirsiwigus svezeena wahrdus sawai dsimtenel faka br. Dimitris, kas wifus aiskustina. Beigu wahrdu faka br. Blaskewitzs. Drihs jau sahk fatumst, kad beidsas svehtwakara deewkalpojums. Mihkee un weefmihligeetaimini sadala ekfursfantus pa dsihwokleem un wisi loti nogurufchee zelineeki bauda mihku un patihkamu atpuhtu.

Ur to nosleħħdsas el-kurċijsas pirmu deena Wasara s-swejtik.

(Turpinajums ūkoš.)

Rigas Brahtu draudses mahsu pulzinsch

Kur kurta leefma swehta,
lai ta wais neifdseest.

swehtdeen, 6. maijā sanahza balteem see-
deem un salumeem puschkotā saeschanas
telpā us swehtzeres stundu. Bes weete-
jeem là weefis laipni peedallijās prof.
L. Adamowitsch, fneedsot plafchu, intere-
santu tehlojumu par Brahlū draudses
mahsu darbibu un winu sanahkmēm wal-
raf là simts gadu atpačal, t. i. dsimtbuh-
schanas laikos. Zeen runatajs usfwehra,

ka Latweeschu Brahma draudses darbā un
tustibā jau paſchos pirmsahkumos blaūus
brahleem dſihwi peedalljuſchās ari mahſas.
Winu kahrtu ſwekti un hanahkſmes aſ-
ween bijuſchi kupli apmelleti, pat līhdī
500 dalibneetschu. Toreifejo Latweeschu
mahſu starpā bijuſchas ari loti apdahwi-
natas runatajas. Beidsot fawu wehrtigo
pahrſſatu profesors iſteiza wehleſchanos,

kaut arī tagad rastos ta dedzība un ūrīnība, tāhda toreis waldu Brahlū draudzes lozēklu starpā. Scho svehtzeres stundu kuplinaja operdseed. Wanags un Rigaš Brahlū draudses koriš ar faweeem preefschenfumeem.

Pehz deewkalpojuma sapulzes dalib-
neeki pulzejās blaikus telpās, kur mahsu
pulzina beedrenes sarihkōja masu pahrstei-
gumu — rokdarbu lotereju. Wifus
preelfschmetus rautin Israhwa. Pehz ne-
leela starypbrīhscha mahfas luhdsā klahi-
efoschos beedruis un weefus us tā fauzamo
„mihlestibas meelastu“ pee bagati klaheteim
un klahistem seedeem rotateem galdeem.
Winas nebija tauplijuschas ne lihdskelus,
nedēs puhles un tā sekmejuschas wakara
labo isdoschanos. Schim mihlestibas
meelastam bīja ari atwadishandas no-

krahſa, jo to rihkoja par godu 2 ilggadi-
geem kora dalibneekem A. un J. Wein-
bergeem, kuri aſſbrauz us jaunu dſihwes
weetu — Aloju. Kora dalibneeki pa-
ſneedſa wineem fā maſu aſſinibas balwu
Kriſtus glesnu un roſchu ſeedus. Dau-
dsām galda runām, kā ari ſolo un kora
dſeeſmām mainotees, laikſ aſſriteja ne-
manot ahtri un wakars tuwojāſ ſawam
noſlehgumam. Weesi ſchlikhrās no mah-
jigām telpām iſſakot mahſu pulzinam
ſawu pateizibu par peeliktām puhlem.

Wifos klahfesofchos wehl ilgi atbal-
sooses ar fajuhsmu nodseedatee wirsteh-
tina Behrsina dseefmas wahrdi:

„Kas dīshwes zelus staigā
Un Kristu sirdi nes,
Teiks skri īatrā laikā,
Lai brahlu dseefma ūtan“!

Stahstiuu tehlojumi.

Tizibas un Kristus.

Deenu pehz deenas kahdi tschetri sinti astondefmit tizlbu schkru preeskchtahwij nahza nefen atpakał kopā Losanjé, Schweiže, lai pahrrunatu par leetam, kas ateezás us draudsi un qarigo dsihwi.

Delegati atsina tizibü noteikumu un
daschado tizibü apleezinashanu wehrtibu,
bet nosihmeja winu weetu draudses dñih-
wē feloschā s̄ihmgā un skaistā sinojumā:
„Mehs gribam atsīhmet muh su-
nōpeetno un weenprahrigolee-
zibū, kānekahdi ahreji un raf-
stiti paraugī newar eenemt to-
weetu, tas mums jaerahda-
tam eekfhejam un personiga m-
peed sihwojumam weenibā ar
Kristu, kürschir leelakā leezi-
bar garigo dñihwibū, un kā-
muh su tizibas preefkchmets ir-
newis fahds sinojums par Jesu
Kristu, bet tas Rungs Jesus
Kristus pats.“

Tas nosihmè, fa faut kahda mahziba
par Kristu newar buht tilpat laba, kà

Kristus pats sirdi. Tas buhtu jausti, ja
wisi kristigee tizetu weenadi par Kristu.
Bet tas ir faktis, ta wisi weenadi netiž.
Mehs, warbuht, redsam Kristu no zile
weedoska. Tas ir tas pats Kristus, ko
redsam, bet mehs Winu redsam daschados
uskkatos.

Daudsu kristigo peedsihwojumis ir, ka
wini no nepilnigeem ussfateem par Kristu
nahk pee dsilakeem un pilnigafeem ussfateem.
Un parasti schee ussfati nahk no
personiga peedsihwojuma. Ari apustuli
paschi „mahzijas Kristu.“ Daschi ir gah-
juschi tahlu un dsili Wina atsibschana;
daschi nupat ka ir fahkuschi pasiht kristiga
eedsihwojuma fahkumus. Esam nahkuschi
pee laika sprilhscha, kurâ wisi kopâ waram
peeaugt pilnibus. Neweens no mums pilnibu
wehl naw fasfneedis, bet mehs zenscha-
mees us to. Mehhs jau esam ko eegu-
wuschi, ja heidsam kritiset tos, kureem
naw tahdi ussfati ka mums, bet kuri mihl
muhsu Kungu ar to paschu mihlestibu ka
mehs,

Spehleschanas ar uguni!

Ugunsgrehku saudejumi Saweenotâs Walstis zaur meschu degschani ween fneedas lîhds 500 miljoni dolaru katu gadu. Un schee saudejumi peenemâs. Schee naw mineti saudejumi zaur degoscham ehskam. Schee saudejumi wehl pawairojas. Amerikas meschu saweenibas organâ ir sinots no droscheem awoteem, ka schee meschu saudejumi war tapt, ja ne wißi, tad leelala dała, aissaweti. To mehr wini alkahrtojas, galwenais, daschju lauschu besruhpibas un neusmanibas deht. Un ta pee desmit miljonu akru teek isschkeestli zaur nolaidibu.

Muhfu besbailigee meschu sargi dara to labako, lai meschu aissargatu. Bet ne usmanigi zekotaji, smehketaji, kuri nomet sehrkozinus un zigaru atlifikus, laudis kuri neisdsehsh masu uguni, ja wini tahdu atrod, un nesino par to aiteezigam personam — schee ir atbildig par simteem ugunsgrehkeem.

Ir ari zitas ugunist, kuras nodara leelus un nemehrojamus saudejumus.

Jitin labi Sw. Raksti ūka, „Redsi, mass uguntiaksh, kahdu leelu meschu tas eededsin!“ Juhs par to wareet lasit Jekaba treshâ nodalâ. Sur ir fazits, „Mehle ir ka uguns.“ Waj juhs efet redsehuschi par to kahdu ilustraziju? Waj ta w a mehle ir ka „uguns?“ Waj wina pandomina strihdu un firdsahpes? Waj wina lepojas un sagisté un ewaino un aiskawè? Zil dauds flumju un nemeera un sahpju ugunist tu efi aisdeddis? Waj tu sini, ko tas nosihmè, ja witam attauj degt? Padomâ par to postu, kuru winas atnes, — flumdinatas firdis, falaustas firdis; wihereeschi un feewetees ismifuschi, pat si-nihzinati! Mehs nedrikhtam „spehletees ar uguni.“ Tas ir titpat grehzigi, zil tas ir bishstami.

* * *

Dukmas nedara neweenam laba het pazeetiba ir laipnibas tehwâ. Lai wezums, bet ne skaudiba, taifa grumbas tawa waiga; lai tewi apskausch, bet tu neslaudi.

Nebenhajatees par to, ko juhs ehdiiseet un dserfeet.

Kahda kalnu eedsihwotaju buhdina tika ta eeputinata sneegâ, ka valika gluschi neredsama. Osita sneega deht ari elejas eedsihwotajeem nebija eespehjams nelaimigajeem peektuh un sneegt teem palihdsibu. Dris ween eeputinateem isbeidsas wißi pahrtikas krahjumi un bresimiga bada nahwe stahweja azu preelschâ. Jau tschetras deenas wini bija zeetuschi isfalkumu un luhguschi Deewu deht palihdsibas. Bet peektas deenas rihtâ, kad wißi bija jau ismifumam turwu, tee sadfirdeja behninos sawadu troksni.

Gimenes tehwâ uskahpa augschâ. Un ko winsch tur atrada? Ta bija kahda kalnu kasa, kura tur zaur jumtu bija eekritusi. To wini nolahwa, un Deewâ svehtija scho dahwanu, ka ar to istila wisa faime, lîhds usnahza aktusnis un sneegs attrita.

No scha mehs redsam, ka muhfu debe fu Dehwam ir weegla leeta dot mums wißi, kas wajadigs pee meeas un dsihwibas. Elikai lai neapkuhstam Winu luht un pefault sawas behdâs, tad winsch mums palihdses.

Uhdens no flints.

Gewastopoles aplenkhanas laikâ 1827. gadâ zetolkhna aissahwetajeem peetrushka uhdens. Nahwei padotee kreewi brehza us Deewu. Tas Rungus winu luhgshani ari paklausja: kahda flitti temeta turku leelagabala lode atkitas pret flints seenu, issita

tani dobumu uu no ta istezeja kristal-dsidera uhdens straume. Isslahpushee kreewi smehla no uhdens un pateizas Deewam, kas winus isglahbis sno nahwes, un dsidinajis tos ar uhdeni no flints.

S. II-8.

Dseeemas deewkalpojumeem.

1.

Meld.: Bes behdām labu nakti.

1. Uſ brahlu sadarbibu Mehs rokas
sneedsamees, Uſ Deewa mihlestibas Kā
klini balstamees, Muhs Kristus kōpā
sehjis, Ta karogs pahr mums zelts, Un
afins, ko winsch lehjis, Ir muhsu gods
un selets.

2. Un kaut ar wiſi maldās Un aiseet
nezelā, Muhs weeno ilgas saldās Un
sīhme karogā. Ehi sīhme, ko mehs nefam,
Ir kruſts un svehtais tehls, Mehs weenā
gaitā efam, Mums mehkiſ — Deewa
Dehls.

3. Kad paſaule muhs neewā Un sai-
meem daudſi dſet, Pee nſtizigā Deewa
Sirds droſchu namu zel. Un ja mums
kahjām miſtu, Schlehp̄ ſpeeftos dweh-
felēs. Deewa ſchodeen taħds kā rihtu,
Winsch ſaweeem paſihdses.

4. Ul uſtizibū jaunu, Lai kōpā tura-
mees, Un tizam, ka pret kaunu Mums
paſihds muhsu Deewa. Lai ſeme ſagruhſt
fodā, Mehs rakſtam karogā: Zit ilgi
kruſts wehl godā, Stahw droſchi tiziba.

R. B.

2.

Meld.: Mans Deewa, es tevi ſlawet ſahkſchu.

1. Jel moſtees Gars, no pirmām dee-
nām, Tu Gars, kas Kristus leezineekeem
bij. Dod Deewa laudim, dod ikweenam,
Ka wiſi ir tam lungam leezneeki. Lai
wiſur drihs tawā wahrds, Rungs Jesu,
ſpihd, Ka wiſas tautas tew pee kahjām
kriht.

2. Bet ſwehtee tawā drandsē reti, Un
reti tee, kas tewiſ ſeezneeki; Ul, nahji
atkal, Rungs, un meti Wirs ſemes jaunu,
ſwehtu uguni. Jau lauks ir balts un
kweeſchi breeduſchi, Bet naw, kas minuſ
noſoſi ruhpigi.

3. „Ul, ſuhti ſtrahdneekus, dod rokas!“
Ta pats mums luhgtees eſi mahzijis. Nu
paſemibā zeli lokas, Mehs tevi luhdſa-
mees, Rungs, debefis. Ul, klaufi, ſawus
laudis, pallaufi Un ſaki: „Notiks jums
kā luhguschi“.

4. No tewiſ paſihgu mehs gaidām,
Ko ſolijs tu ſawā ſianā. Ram ilgak
zeetumā lai waidam? Waj nepaliks drihs
gaifch ſpreefch waikara? Dod tizibū, kas
pahrzeefch uguni, Dod mihlestibai kwehlot
muhschigi.

R. B.

3.

Meld.: To mihlestibas ſpehku ſweizn.

1. Kā ehrglis zeelis, 'dwehſſle mana,
Tew jaſlawē ta Kunga gods, Kas tevi
wada, tevi gana, No ka tew wiſi pa-
pilnam dots, Sam dseeemas dſeedi, kokles
ſtihgo, Wer walā ſirbi pateizigo.

2. Tew ſtiprais Deewa, lai muhscham
ſlawa Un pateiziba, teiſchana, Tu eſi
weens, un zita nawa, Ram ſem' un de-
beſſeſ padota, Tew klaufa taħlums, laiks
un telpa, Tew kalpo ſpehks un katra elpa.

3. Ta tawā mihlestibas wara, Kas
muhsu gaitās paraħdaſ, Ta nomiſuſchus
diſhwus dara Un kaufē ſirbi ſedainās,
Pluſht ſauſās diſhſlās ſpehla pluħdi Un
weegli ſchlikas darbi gruhi.

4. To karogu, ko tu, Rungs, ſpraudis,
Meħs weenteefi ſargaſim. Meħs weenu
ſinam: ſawus laudis Tu neatſtaħfi kā
liħds ſchim. Ul tawām brunaṁ kruhts
mums ſegta Un tizib's leefma ſirbi degta.

R. B.

4.

Meld.: Teizi to Kungu, to godibas Kehnину.

1. Laujat man dſeedat tam Kehninan
teiſchanas dſeeſmu! Ram winsch par
ſargu, tas nepaſiħſt ruhpju ne bresſmu.
Zelu winsch ſpreech Wiſeem, kas pakrehſlā
zeesch, Gunſturos auſtros deg leemmu.

2. Laujat man dſeedat un ſlawet to
Swehto, kas walda, Meefas un dwehſeles
baribu ſakrabj mums galda, Sin, kas
mums ruhp, Pažet to namu, kas druhp,
Tizigo ſargā no malba.

3. Laujat man dſeedat, Kokle, jel mai-
gaki ſkani Winam, kas pirms kā es ſauzu,
jau pallaufi ſi mani. Agri wiſch man
Lizis lai dwehſelē ſkan Muhschibas ſpeh-
zigeet ſwani.

4. Laujat man dſeedat, liħds ſegs mani
ſmilſchainā ſega, Ažis tad redfes, kas
zelotot dwehſelē dega. Swehts buhs mans
preeks, Peſiſtajs roku tad ſneegs Mu-
hſchigas diſhwibas tekā.

R. B.

